

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Heer van de Sjabbat (Mattheüs 12:1-8; Markus 2:23-28; Lukas 6:1-5)

Jesjoea de Messias – onder de mensen beter bekend als Jezus Christus - was een Jood die de Torah volgde. Dit betekent dat Hij Zich aan de Wet van Mozes hield, wat inhoudt dat Hij elke week de dag van de Sjabbat hield. Lukas vermeldt dat het Jesjoea's "gewoonte" was om op de Sjabbat de synagogediensten bij te wonen:

Lukas 4:16

[En Hij kwam in Nazareth, waar Hij opgevoed was, en ging naar Zijn gewoonte op de dag van de sabbat naar de synagoge, en Hij stond op om te lezen.](#)

Jesjoea ging niet alleen regelmatig naar de synagogediensten op de Sjabbat, maar nam ook deel aan het openbaar lezen en onderwijzen van de Schrift. Jesjoea's gewoonte om deel te nemen aan de synagogediensten is duidelijk te lezen in de Evangeliën (Mattheüs 4:23; 9:35; Markus 3:1; 6:2; Lukas 4:44; 6:6; 13:10; Johannes 18:20).

In het Boek Handelingen zien we dat ook de apostelen regelmatig op de Sjabbat de synagogediensten bijwoonden en eraan deelnamen, naast Joden en Grieken (Handelingen 13:14, 44; 16:13; 17:2; 18:3). Lukas vermeldt dat ook Paulus deze gewoonte had (Handelingen 17:2), net als Jesjoea (Lukas 4:16).

Niet alleen bleven de apostelen zelf de Sjabbat beschouwen als Gods Heilige Dag, maar ze verwachtten ook dat de niet-Joodse volgelingen van de Messias op de Sjabbat zouden samenkomen met de Joodse gelovigen. Tijdens het Concilie van Jeruzalem in Handelingen 15 spreekt Jakobus de verwachting uit dat de niet-Joodse gelovigen elke Sjabbat zouden deelnemen aan de synagogediensten om onderwezen te worden in de leer van Mozes (Handelingen 15:21).

Voor meer informatie hierover, bekijk dan onze studies: [De Dag des Heeren Deel 1 Sjabbat en zondag en Handelingen 15 – Gehoorzaamheid of Wetticisme.](#)

Als Jesjoea van plan was om de Sjabbat af te schaffen of te veranderen, zouden we verwachten dat Hij of Zijn apostelen na Hem dit heel duidelijk zouden hebben aangegeven. In plaats daarvan lezen we in de Evangeliën en in het Boek Handelingen dat de Messias en de apostelen de Sjabbat blijven vieren. Dit is precies wat we zouden verwachten als ze het Bijbelse gebod nog steeds belangrijk vonden.

Toch vermelden de synoptische Evangeliën dat er iets plaatsvond op de Sjabbat (Mattheüs 12:1-8; Markus 2:23-28; Lukas 6:1-5). Deze gebeurtenis heeft sommigen ertoe gebracht om te concluderen dat Jesjoea het overtreden van de Sjabbat goedkeurde. Hier is een samenvatting:

- Jesjoea en Zijn discipelen liepen op de Sjabbat door de graanvelden en Zijn discipelen plukten aren om die op te eten (Mattheüs 12:1; Markus 2:23; Lukas 6:1).
- De Farizeeën spraken Jesjoea en Zijn discipelen daarop aan en beschuldigden hen van het overtreden van de Sjabbat (Mattheüs 12:2; Markus 2:24; Lukas 6:2).
- Jesjoea verdedigt Zijn discipelen door het voorbeeld te geven van David, die het huis van God binnengaat en het brood van de Toonbroden eet, dat eigenlijk alleen voor de priesters was bedoeld (Mattheüs 12:3-4; Markus 2:25-26; Lukas 6:3-4).
 - Mattheüs geeft een extra voorbeeld, waar Jesjoea zegt dat de priesters onschuldig zijn als ze op de Sjabbat in de Tempel werken (Mattheüs 12:5) en Jesjoea zegt dat er nu "Iemand is Die meer is dan de Tempel" (Mattheüs 12:6). Mattheüs beschrijft ook de vermaning van Jesjoea aan de Farizeeën, dat ze de onschuldigen niet zouden hebben veroordeeld als ze zouden begrijpen wat de Schrift bedoelt met: "Ik verlang naar barmhartigheid en geen offer" (Mattheüs 12:7).
 - Markus bevat de aanvullende verklaring van Jesjoea dat de Sjabbat is gemaakt voor de mens, niet de mens voor de Sjabbat (Markus 2:27)
- Ten slotte verklaart Jesjoea dat Hij, de Mensenzoon, de Heer van de Sjabbat is (Mattheüs 12:8; Markus 2:28; Lukas 6:5).

Behalve dat Jesjoea het schenden van de Sjabbat toestond, beweren sommigen zelfs dat dit incident aantoont dat Jesjoea het voornemen had om de Sjabbat uiteindelijk volledig af te schaffen. Bijvoorbeeld, terwijl hij commentaar geeft op deze passages, zegt de populaire christelijke predikant en theoloog Johannes MacArthur het volgende:

Jezus, in plaats van het eens te zijn met hun bezorgdheid over een schending van de Sjabbat, wijst naar andere schendingen van de Sjabbat. In vers 8 [van Mattheüs 12] zegt Hij: "De Mensenzoon is Heer van de Sjabbat." Hij kan alles doen met de Sjabbat wat Hij wil. Hij kan die instellen. Hij kan bevelen geven voor beperkingen. Hij kan de dood eisen voor het overtreden van die geboden, zoals in de Mozaïsche Wet. Of Hij kan het volledig terzijde schuiven. Hij kan het intrekken. Hij kan het ongedaan maken. En daar is de overgang die plaatsvindt in het Nieuwe Testament [...] Jezus kondigt het einde van de Sjabbat aan.

-Johannes MacArthur, "Understanding the Sabbath," *Grace to You*. www.gty.org

Suggereert dit incident werkelijk dat Jesjoea het einde van de Sjabbat aankondigt? Die interpretatie is om verschillende redenen onwaarschijnlijk.

Ten eerste, zoals we al hebben gezien, lijkt het erop dat de apostelen de Sjabbat bleven vieren lang na Jesjoea's opstanding en hemelvaart. Nogmaals, dit is wat we zouden verwachten als ze dachten dat het houden van de Sjabbat nog steeds van hen werd verlangd.

Ten tweede veronderstelt Jesjoea, in Mattheüs 24:20, het voortdurende belang van de Sjabbat voor Zijn volgelingen tijdens de historische gebeurtenissen rondom de verwoesting van Jeruzalem in 70 n.Chr., tientallen jaren na de bediening van Jesjoea op aarde. Voor meer hierover, bekijk dan onze studie: [Vluchten op de Sjabbat \(Mattheüs 24:20\)](#).

Ten derde bevestigde Jesjoea, in Mattheüs 5:17-20, ondubbelzinnig het voortdurende gezag van het sabbatsgebod als onderdeel van de Torah. Hij zei dat er geen enkele jota of tittel van de Torah zou verdwijnen totdat alles is volbracht - dat wil zeggen, tot het einde van het tijdperk en de voltooiing van het Koninkrijk, wanneer de hemel en de aarde voorbijgaan (Mattheüs 5:18; Openbaring 21:1 e.v.). Dus de hele Torah, inclusief de Sjabbat, blijft ook nu nog van essentieel belang. Ook vermaande Hij Zijn volgelingen om zelfs de kleinste geboden van de Torah te doen en te onderwijzen (Mattheüs 5:19). Dit staat maar een paar hoofdstukken voor de confrontatie die is opgetekend in Mattheüs 12. Waarom zou Jesjoea het einde van het gebod van de Sjabbat aankondigen, kort nadat Hij de blijvende geldigheid ervan had bevestigd? Voor informatie, bekijk dan onze studies: [De dag des Heren, deel 1: Sjabbat en de zondag](#) en [Hemel en Aarde en de Wet van God](#).

Ten vierde, aangezien zonde wordt gedefinieerd als een overtreding van de Torah, (Romeinen 7:7; 1 Johannes 3:4), wordt het overtreden van de Sjabbat gezien als een zonde. Toch leert de Bijbel dat Jesjoea zonder zonde was (Hebreeën 4:15; 1 Petrus 1:22). Dus dat Jesjoea "Heer van de Sjabbat" is, kan zeker niet betekenen dat Hij de vrijheid heeft om dit Bijbelse gebod te negeren, aangezien dat Hem per definitie tot een zondaar zou maken. Voor meer informatie over wat zonde is, bekijk dan onze studie: [Wat is Zonde?](#)

Ten vijfde noemt de Bijbel iemand een valse profeet als die probeert om Gods volk te laten afkeren van Gods instructies (Deuteronomium 13:5). Aangezien God Zijn volk gebod om de dag van de Sjabbat in acht te nemen, is iedereen die komt aankondigen dat de Sjabbat is beëindigd, per definitie een valse profeet. Aangezien Jesjoea geen valse profeet is, kan Hij het overtreden of opheffen van de Sjabbat niet hebben goedgekeurd. Voor meer hierover, bekijk dan onze studie: [De Deuteronomium 13 Test](#).

Laten we, nu we dat alles in overweging hebben genomen, eens gaan bekijken wat er nu werkelijk aan de hand is in deze passages.

Mattheüs 12:1-2 (Zie ook Markus 2:23-24; Lukas 6:1-2)

[In die tijd ging Jezus \(Jesjoea\) op een sabbat door de korenvelden, en Zijn discipelen hadden honger en begonnen aren te plukken en te eten. Toen de Farizeeën dat zagen, zeiden zij tegen Hem: Zie, Uw discipelen doen iets wat niet geoorloofd is te doen op de sabbat.](#)

Zoals we kunnen zien, ging het geschil niet over het feit dat de discipelen aren aan het plukken waren, wat de Torah toestond (Deuteronomium 23:25). Volgens de Farizeeën was het probleem dat de discipelen *op de Sjabbat* aren aan het plukken waren. Maar waarom was dit een probleem? Verbiedt de sabbatsgebod in de Torah deze activiteit? Nee. Nergens verbiedt de Torah het plukken van korenaren op de Sjabbat.

Als we kijken naar wat de Torah *wel* zegt over de Sjabbat, zien we dat het gewone werk verboden was (Exodus 20:8-11), inclusief het oogsten (Exodus 34:21). Blijkbaar beschouwden de Farizeeën de activiteit van de discipelen als een soort oogsten. In de latere rabbijnse literatuur, met name de Misjna, zijn er negenendertig classificaties van verboden "werk" op de Sjabbat (*m.Sjabbat* 7.2). Deze verboden activiteiten omvatten "oogsten" en "dorsen". De Talmoed gaat dieper in op deze verboden:

Er werd onderwezen in een Tosefta, met betrekking tot het werk van het oogsten: iemand die oogst en iemand die druiven plukt, en iemand die dadels oogst, en iemand die olijven verzamelt en iemand die vijgen verzamelt, hebben allemaal één soort arbeid verricht, want ze hebben allemaal te maken met het plukken van fruit. Rav Pappa zei: Iemand die een kluit aarde naar een palmboom gooide en dadels oogstte, moet twee zondoffers brengen: één vanwege het afsnijden, wat een subcategorie is van de primaire categorie van oogsten; en één voor het eraf trekken, wat een subcategorie is van de primaire categorie van het dorsen, omdat hij iets eetbaars verwijdert, de dadel, van zijn bedekking, zijn tros.

-b.*Shabbat* 73b:7 (William Davidson Edition, www.sefaria.org)

Dus, volgens de rabbijnse literatuur, werd het verwijderen van fruit uit de boom/struik beschouwd als een verboden activiteit op de Sjabbat, omdat het werd beschouwd als een soort oogsten. Op basis van de beschuldigingen van de Farizeeën lijkt het waarschijnlijk dat ten minste enkele - misschien wel veel - van deze sabbatbepalingen al in de eerste eeuw van kracht waren. Volgens deze rabbijnse bepalingen was het plukken van korenaren door de discipelen dus een overtreding van de Sjabbat.

De activiteit van de discipelen was echter alleen maar een schending van door de mens gemaakte bepalingen, niet van de Torah. In de Torah is het plukken van korenaren *zelfs een andere activiteit* dan oogsten!

Deuteronomium 23:25

Wanneer u in het staande koren van uw naaste komt, mag u met uw hand aren plukken, maar u mag niet de sikkel slaan in het staande koren van uw naaste.

De reden waarom deze wet in Deuteronomium staat, is om een samenleving van liefde en vertrouwen te bevorderen met je naaste. Landeigenaren mochten niet hebzuchtig zijn met de zegeningen die God uit het land had voortgebracht. In plaats daarvan moesten ze hongerige voorbijgangers toestaan om een deel van het graan of het fruit van de velden te plukken voor hun persoonlijke behoeften. Maar ook deze reizigers moesten niet hebzuchtig zijn. Ze konden de eigenaren van deze velden niet minachten door een sikkel in het graan te slaan en grote hoeveelheden van de producten van hun naasten te oogsten. Dat zou neerkomen op stelen.

Zoals geleerde Jeffrey Tigay schrijft:

Aangezien een sikkel meerdere stengels tegelijk afsnijdt, kan dit gemakkelijk meer opleveren dan men ter plaatse kan eten, en dat is alles wat men mag nemen.

-Jeffrey Tigay, *Deuteronomium* (Jerusalem: The Jewish Publication Society, 1996), blz. 220

De Bijbel geeft duidelijk aan dat oogsten inhoudt dat er veel meer producten worden verzameld dan wat men ter plekke zou kunnen eten (bijv. Leviticus 19:9-10). Dus, in tegenstelling tot de rabbijnse regels, geeft de Torah zelf aan dat oogsten, waarbij een sikkel in het graan wordt geslagen (Deuteronomium 16:9), *iets anders* is dan het met je hand plukken van korenaren!

De discipelen waren niet aan het "oogsten" en daarom was dit, volgens de Torah, geen overtreding van de Sjabbat. De Farizeeën veroordeelden de discipelen op basis van hun eigen onredelijk strikte door mensen gemaakte regels.

Dat Jesjoea's discipelen de Sjabbat eigenlijk *niet* overtraden, is het meest logisch als we lezen hoe Jesjoea reageert op de Farizeeën. Als we verdergaan, zul je merken dat Jesjoea Zijn discipelen verdedigt tegen de beschuldiging van de Farizeeën. Hij zegt dat Zijn discipelen onschuldig zijn aan wangedrag (Mattheüs 12:7). Zijn argument is *niet* dat de Sjabbat niet langer belangrijk is of dat Hij de bevoegdheid heeft om deze af te schaffen. Nee, Zijn argument is dat Zijn discipelen de Sjabbat helemaal niet schenden en dat de beschuldiging van de Farizeeën ongegrond is.

Bovendien is het geen toeval dat dit geschil meteen volgt op de uitnodiging van Jesjoea, in het vorige hoofdstuk van Mattheüs, om Zijn juk van het onderwijs op je te nemen en van Hem te leren (Mattheüs 11:28-30). Het juk van Jesjoea is zacht en Zijn last is licht. Zijn juk geeft echte rust. Dit in tegenstelling tot de zware last van de leer van de Farizeeën (Mattheüs 23:4), en deze confrontatie met de Farizeeën is bedoeld om dat verschil te benadrukken. Laten we verdergaan:

Mattheüs 12:3-4 (Zie ook Markus 2:25-26; Lukas 6:3-4)

Maar Hij zei tegen hen: Hebt u niet gelezen wat David deed toen hij honger had, en zij die bij hem waren? Hoe hij het huis van God binnengegaan is en de toonbroden gegeten heeft, die hij niet mocht eten, evenmin als zij die bij hem waren, maar alleen de priesters?

Bij het verdedigen van Zijn discipelen doet Jesjoea een beroep op de situatie waarbij David en zijn mannen moe waren van de strijd, en het huis van God binnengingen om het Brood van de Toonbroden te eten. Deze daad was in strijd met de Torah, omdat dit brood uitsluitend was bedoeld voor de priesters (1 Samuël 21:1-6; Leviticus 24:9). Hoe ondersteunt dit voorbeeld het argument van Jesjoea?

Hoewel de daad van David een schending was van de Torah, beschouwden de Farizeeën dit waarschijnlijk als gerechtvaardigd, in het licht van de situatie. David en zijn mannen bevonden zich midden in de strijd, en hun leven kan hebben afgehangen van het ontvangen van het heilige brood van de hogepriester voor voedsel. De meeste Joodse leraren waren het erover eens dat sommige wetten van de Torah rechtmatig kunnen worden opgeschort op basis van het principe van *pikuach nefesh*, of "behoud van leven" (b.*Yoma* 85a-b).

Nogmaals, de Farizeeën beschouwden de situatie van David waarschijnlijk als een noodzakelijke uitzondering op de wetten aangaande het beheer van de Toonbroden. Behoud van het leven rechtvaardigt de overtreding van wetten die anders zouden moeten worden nageleefd. Het lijkt erop dat Jesjoea het eens was met dit principe, aangezien Hij dit even later gebruikt om Zijn argument te ondersteunen dat het geoorloofd is om op de Sjabbat goed te doen:

Mattheüs 12:11-12

Hij zei tegen hen: Welk mens onder u die één schaap heeft, zal het niet, als het op een sabbat in een kuil valt, grijpen en eruit tillen? Hoeveel gaat niet een mens een schaap te boven! Daarom is het geoorloofd op de sabbatdagen goed te doen.

Toen Jesjoea sprak over David, die van de Toonbroden at, benadrukte Hij het feit dat de Farizeeën de "belangrijkere zaken" van de Torah verwaarloosden, iets waar Hij hen regelmatig op bekritiseerde (bijv. Mattheüs 23:23). Jesjoea wilde aantonen dat, hoewel het houden van de Sjabbat belangrijk is, barmhartigheid en vriendelijkheid belangrijker zijn. Mattheüs vermeldt dat de discipelen "hongerig" waren (Mattheüs 12:1) en dat deze menselijke behoeften voorrang moeten krijgen op andere regels. Dit is met name het geval als de andere regels niet duidelijk worden aangegeven in de Schrift, zoals deze rabbijnse regels tegen het plukken van graan.

In hun poging om de Sjabbat te beschermen, veroordeelden de Farizeeën uiteindelijk de onschuldigen op basis van hun door mensen ingestelde beperkingen, die het menselijk welzijn niet voorop stelden. De oproep van Jesjoea met betrekking tot David bracht ook de inconsistentie en hypocrisie van de Farizeeën aan het licht. Het is begrijpelijk dat de Farizeeën de acties van David als gerechtvaardigd hebben beschouwd, ook al schond hij de Torah. Hoeveel te meer hadden ze de acties van de discipelen als gerechtvaardigd moeten zien, terwijl ze alleen maar door mensen gemaakte regels overtraden?

Jesjoea geeft nog een voorbeeld ter verdediging van Zijn discipelen:

Mattheüs 12:5-6

[Of hebt u niet gelezen in de Wet dat de priesters op de sabbatdagen de sabbat ontheiligen in de tempel, en toch onschuldig zijn? Ik zeg u echter dat hier Iemand is Die meer is dan de tempel.](#)

De priesters moesten wat werk doen op de Sjabbat, zoals het uitvoeren van de offers op de Sjabbat (bijv. Numeri 28:9-10), en toch worden ze als onschuldig beschouwd. Dus nergens in de Torah staat dat het een schending is van Sjabbat als de priesters hun taken uitvoerden. De Farizeeën redeneerden waarschijnlijk dat de wetten van het offersysteem *hun wetten* met betrekking tot de Sjabbat vervangen, dus gebruikte Jesjoea gewoonweg hun logica. Dit is wat we in de rabbijnse literatuur lezen:

De Tempeldienst heeft voorrang op Sjabbat, aangezien de Sjabbat-offers worden gebracht op de daarvoor aangegeven tijd.

-b.*Shabbat* 132b (William Davidson Edition, www.sefaria.org)

Jesjoea's argument is eenvoudig. Volgens de Farizeeën zijn de vereisten van de tempeldienst belangrijker dan hun regels met betrekking tot de Sjabbat. Daardoor hebben de priesters het recht om de regels van de Farizeeën met betrekking tot de Sjabbat te negeren. Jesjoea is groter dan de Tempel. Daarom hebben de discipelen van Jesjoea het recht om de regels van de Farizeeën met betrekking tot de Sjabbat te negeren.

Bedenk dat dit conflict gaat over het feit of de discipelen wel of niet de Sjabbat hebben overtreden. Jesjoea wil aantonen dat de Farizeeën Zijn discipelen onterecht hebben veroordeeld, omdat ze "onschuldig" zijn (Mattheüs 12:7). Als de Farizeeën bereid waren om de priesters als onschuldig te beschouwen voor het overtreden van de Sjabbat, en aangezien Jesjoea groter is dan de Tempel, hoeveel te meer hadden ze de discipelen van Jesjoea dan als onschuldig moeten beschouwen?

Laten we verdergaan:

Mattheüs 12:7

[Maar als u geweten had wat het betekent: Ik wil barmhartigheid en geen offer, dan zou u de onschuldigen niet veroordeeld hebben.](#)

Hier citeert Jesjoea Hosea en zegt dat als de Farizeeën de boodschap van Hosea hadden begrepen, ze Zijn discipelen niet zouden hebben veroordeeld. Wat is dat voor opmerking? Dat barmhartigheid of goedertierenheid voorrang moet hebben als het gaat om het naleven van de Torah. Nogmaals, het probleem lijkt te zijn dat de Farizeeën de "belangrijkere zaken" van de Torah verwaarloosden. De Farizeeën waren zo gefixeerd op het beschermen van de Sjabbat, dat ze de grotere principes van de Torah, namelijk goedertierenheid, verlieten. De ironie hiervan is dat de benadering van de Farizeeën in feite het eigenlijke doel verdraaide, dat God had bedoeld voor de Sjabbat.

Dit is uiteindelijk het punt dat Jesjoea wil maken: de Farizeeën hadden, door hun misplaatste prioriteiten en buitensporige voorschriften, de Sjabbat veranderd in een zinloos en belastend ritueel. Dit is niet wat God verlangt. De Sjabbat is bedoeld als een dag van vreugde en rust. Het is een dag om niet alleen je liefde voor God tot uitdrukking te brengen, maar ook voor je naaste. Je moet met oprechte dankbaarheid van de Sjabbat genieten, als een geschenk van God. Als de Farizeeën dit hadden begrepen, zouden ze de discipelen van Jesjoea niet hebben veroordeeld.

Nogmaals, wat Jesjoea met deze voorbeelden wil aangeven, is om Zijn discipelen te verdedigen, omdat ze onschuldig zijn voor het schenden van de Sjabbat. Als Jesjoea deze voorbeelden had bedoeld als een soort rechtmatige ondersteuning voor het negeren van de Sjabbat, zou Hij niet zeggen dat Zijn discipelen onschuldig waren. We zouden eerder verwachten dat Hij het misschien met de Farizeeën eens was en iets zou zeggen in de trant van: "Ja, Mijn discipelen maken zich schuldig aan het overtreden van de Sjabbat, maar het maakt niet uit, want de Sjabbat is niet meer belangrijk nu Ik hier ben."

Maar zoiets zegt Hij niet. In plaats daarvan gaat Hij tot het uiterste om aan te tonen dat Zijn discipelen de Sjabbat niet hebben geschonden. Jesjoea negeert de Sjabbat niet, alleen de onjuiste interpretatie ervan door de Farizeeën. Het citaat uit Hosea is bedoeld om aan te geven dat de Farizeeën niet begrepen wat God werkelijk verlangt met betrekking tot de Sjabbat.

Zoals de geleerde J. Andrew Overman schrijft:

Mattheüs benadrukt dat de discipelen van Jezus onschuldig zijn en de Wet niet hebben overtreden. Het probleem is dat de Farizeeën de Wet niet goed begrijpen. Dit wordt hier in Mattheüs duidelijk gemaakt door de toepassing van Hosea 6:6. Jezus en Zijn discipelen overtreden de Wet niet. Ze gaan in **tegen de interpretatie** van de Farizeeën over de Wet, maar niet met betrekking tot de geldigheid of het belang ervan. De Wet en de toepassing ervan moeten volgens Mattheüs in de eerste plaats worden begrepen volgens de opdracht van Jezus om goedertieren te zijn. Het is deze "kernwaarde", die bepaalt hoe de sabbatwetten moeten worden toegepast.

-J. Andrew Overman, *Mattheüs's Gospel and Formative Judaism: The Social World of the Matthean Community* (Minneapolis: Fortress Press, 1990), blz. 81

God heeft de Sjabbat niet ingesteld als een dag om anderen uit te schelden omdat ze zich niet aan de door mensen gemaakte regels houden. God wil dat de Sjabbat een dag is van vreugde, genezing en barmhartigheid. De Sjabbat is een dag om goedertierenheid te tonen en goed te doen, zoals iets later duidelijk wordt aangetoond met het verhaal van Jesjoea die de hand van de man genas op de Sjabbat (Markus 12:9-13; Markus 3:1-5; Lukas 6:6- 10). En dat brengt ons bij een andere opmerking van Jesjoea, die we terugvinden het verslag van Markus over deze gebeurtenis:

Markus 2:27

En Hij zei tegen hen: De sabbat is gemaakt ter wille van de mens, niet de mens ter wille van de sabbat.

Wat Jesjoea hier wil aangeven is dat God de Sjabbat heeft gemaakt zodat die de mensheid ten goede komt. Deze benadering gaat in tegen de Farizeïsche benadering van de Sjabbat, die de dag tot een last hadden gemaakt door onredelijke, door mensen gemaakte regels, en een minachting te hebben voor de belangrijke principes zoals barmhartigheid.

Even terzijde: wat fascinerend is aan de uitspraak van Jesjoea in Markus, is dat het de universele en permanente aard van de Sjabbat uitdrukt. Jesjoea zegt eigenlijk dat God de Sjabbat bij de schepping heeft ingesteld voor de *hele mensheid*, niet alleen voor degenen die fysiek afstamden van Abraham. Talloze geleerden hebben erkend dat deze uitspraak in Markus de Sjabbat bevestigt als een inzetten bij de schepping. Inzettingen bij de schepping zijn geboden die God in het begin, vóór de zondeval, heeft gegeven en die over het algemeen worden beschouwd als bindend voor de gehele mensheid.

Roger Beckwith schrijft:

Jezus zegt echter niet dat de Sjabbat werd *gegeven* aan *Israël*, maar dat Hij *voor* de *mens* was gemaakt, het woord "gemaakt" suggereert een verband met het "maken" van de wereld, en het woord "mens" suggereert de mensheid als geheel. Wat de woordkeuze van Jezus lijkt te impliceren, is daarom dat toen God de wereld schiep, Hij ook de Sjabbat heeft gemaakt, en dat Hij die niet alleen voor Israël maakte, maar ook voor de hele mensheid. Als dat zo is, onderschrijft Hij de natuurlijke interpretatie van Gen. 2:3, op de manier van Aristobulus en Philo, en noemt Hij de Sjabbat, net als het huwelijk, een verordening van de schepping, die een algemene en blijvende geldigheid heeft.

-Roger T. Beckwith, *Calendar and Chronology, Jewish and Christian: Biblical, Intertestamental and Patristic Studies* (Brill Academic Publishers, 2001), blz. 17

Samuele Bacchiochi zegt ongeveer hetzelfde:

Door deze gedenkwaardige bevestiging schaft Christus het Sjabbatsgebod dus niet af, maar stelt Hij de blijvende geldigheid ervan vast door een beroep te doen op de oorspronkelijke instelling ervan, toen God de beoogde functie voor het welzijn van de mensheid bepaalde.

-Samuele Bacchiochi, *The Sabbath in the New Testament* (Berrien Springs, MI: Biblical Perspectives, 2000), blz. 27

Roy Gane schrijft het volgende:

Het is duidelijk dat God de Sjabbat heeft ingesteld voor alle mensen op de planeet aarde, omdat Hij deze al in het begin heeft ingesteld, lang voordat Israël bestond, samen met de basiselementen van het menselijk leven, zoals het huwelijk en werken.

-Roy Gane, "Sabbath and the New Covenant," *JATS*, 10/1-2 (1999), blz. 316

Ten slotte heeft de geleerde en presbyteriaanse predikant O. Palmer Robertson enkele waardevolle opmerkingen:

Zoals Jezus nadrukkelijk aangaf, "is de Sjabbat gemaakt (*egéneto*) ter wille van de mens (*dià tòn anthròpon*)" (Markus 2:27). Omdat het goed was voor de mens en voor de hele schepping, heeft God de Sjabbat ingesteld. Noch het antinomianisme noch het dispensationalisme kan de verplichting van de christen om de scheppingsverordening van de Sjabbat in acht nemen, wegnemen.

O. Palmer Robertson, *The Christ of the Covenants* (Phillipsburg, NJ: Presbyterian and Reformed Publishing, 1980), blz. 69

Dus in plaats van de Sjabbat af te schaffen, bevestigt Jesjoea in Markus de Sjabbat als een verordening van de schepping. Hij leert ons dat de Sjabbat deel uitmaakt van de scheppingsorde; het werd vanaf het begin ingesteld als een geschenk, met de bedoeling dat het de hele mensheid voor altijd ten goede zou komen. Laten we doorgaan:

Mattheüs 12:8 (Zie ook Markus 2:28; Lukas 6:5)

Want de Zoon des mensen is Heere, óók van de sabbat.

In de slotopmerkingen van dit gesprek met de Farizeeën kondigt Jesjoea aan dat Hij Heer is van de Sjabbat. Voorganger Johannes MacArthur denkt dat Jesjoea verklaarde dat Hij de bevoegdheid had om de Sjabbat teniet te doen, maar zoals we hebben gezien, komt dit niet overeen met het gehele betoog van Jesjoea. Jesjoea verdedigt Zijn discipelen en zegt dat ze onschuldig zijn aan de beschuldigingen van de Farizeeën. Als Hij had willen aangeven dat Hij en Zijn discipelen het recht hadden om de Sjabbat te negeren, zou Hij dat gewoon gezegd hebben. In plaats daarvan gaat Hij in tegen de beschuldiging van de Farizeeën.

Een beter begrip is dat Jesjoea Zelf Heer is - dat wil zeggen, de ultieme autoriteit heeft - met betrekking tot *hoe je* de Sjabbat *moet interpreteren*. Hij, en niet de Farizeeën, heeft de autoriteit om te bepalen wat het betekent om de Sjabbat te houden.

Deze interpretatie past bij het algemene thema, dat we terugvinden bij alle conflicten van Jesjoea met de religieuze leiders van Zijn tijd. De Evangeliën beschrijven Jesjoea als de superieure uitlegger van de Torah. Jesjoea bezit de beslissende uitleg en ware betekenis van de Torah, in tegenstelling tot de leer van de schriftgeleerden en de Farizeeën.

We zien dit heel duidelijk in de Bergrede. Jesjoea vervult de Torah - dat wil zeggen, Hij geeft er de beoogde betekenis aan en de toepassing ervan. In tegenstelling tot de oppervlakkige of ronduit foutieve interpretaties van de Torah door de Farizeeën, legt Jesjoea uit wat het werkelijk betekent om de geboden van de Torah te houden. Hij onderwijst dat iemands gerechtigheid die van de schriftgeleerden en Farizeeën moet overtreffen, en legt vervolgens uit wat dat betekent, door een uiteenzetting te geven over de verschillende Torah-wetten, waarbij Zijn leer wordt vergeleken met die van hen.

Denk eens aan het einde van Jesjoea's Bergrede. Toen Hij klaar was met Zijn onderricht, waren de mensen verbaasd en begonnen ze Zijn gezag al te erkennen:

Mattheüs 7:28-29

Toen Jezus deze woorden had geëindigd, gebeurde het dat de menigte versteld stond van Zijn onderricht, want **Hij onderwees hen als gezaghebbende** en niet zoals de schriftgeleerden.

Jesjoea was niet zomaar een religieuze leraar, zoals de schriftgeleerden en de Farizeeën. Hij gaf niet Zijn eigen mening. Het onderwijs van Jesjoea over de Torah droeg autoriteit - een autoriteit die de Farizeeën ontbeerden. De leringen van de Farizeeën waren slechts woorden van mensen, terwijl de leringen van Jesjoea de Woorden van God waren. Denk aan Gods belofte om een Profeet zoals Mozes op te laten staan:

Deuteronomium 18:18

Ik zal een Profeet voor hen doen opstaan uit het midden van hun broeders, zoals u. **Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven**, en alles wat Ik Hem gebied, zal Hij tot hen spreken.

Toen Jesjoea onderwees, sprak Hij zoals de Profeet die door Mozes was voorspeld, wiens Woorden Gods Eigen Woorden waren. Deze Goddelijke autoriteit, die Jesjoea bezit, geeft niet aan dat Hij Zich de autoriteit van de Torah toe-eigent of negeert, zoals we hebben gezien. In plaats daarvan stelt Hij de Torah vast en is Hij, vanwege Zijn gezag, in staat om de ware betekenis en de toepassing ervan te verduidelijken.

Dit thema komt duidelijk naar voren in de confrontatie met de Farizeeën in Mattheüs 12, Markus 2 en Lukas 6. In tegenstelling tot de onjuiste interpretaties van de Sjabbat door de Farizeeën, legt Jesjoea het doel van de Sjabbat uit en wat het werkelijk inhoudt om deze in stand te houden, in overeenstemming met Gods wil. Hij legt uit dat Zijn discipelen niet schuldig zijn aan het overtreden van de Sjabbat; ze overtraden alleen de onjuiste *interpretatie* van de Sjabbatwetten van de Farizeeën. Jesjoea besluit Zijn antwoord aan de Farizeeën door Zijn gezag expliciet te bevestigen: Hij, de Mensenzoon, is Heere van de Sjabbat.

Het is overigens geen toeval dat Jesjoea Zichzelf in dit verband “Mensenzoon” noemt. Deze titel doet denken aan de profetie van Daniël, waar iemand als een Mensenzoon naast de Oude van Dagen zit en de volledige autoriteit en macht krijgt over de gehele schepping (Daniël 7:13-14). Later in Mattheüs zien we dat de opstanding van Jesjoea onbetwistbaar de realiteit van Zijn ultieme autoriteit voor iedereen duidelijk maakte. Vlak voor Zijn hemelvaart verklaart Hij: "[Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde](#)" (Mattheüs 28:18). Deze autoriteit omvat het verstrekken van de beslissende uitleg van de Sjabbatwetten.

Zoals de geleerde I. Howard Marshall schrijft:

De kernreden van deze uitspraak is dat Jezus hier een autoriteit claimt die gelijk staat aan die van God met betrekking tot **de interpretatie van de Wet**.

-I. Howard Marshall, *Lukas* (Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing, 1978), blz. 233

Nogmaals, het probleem komt neer op de interpretatie. De Farizeeën durfden de discipelen van Jesjoea te beschuldigen van het overtreden van de Sjabbat op basis van hun misplaatste prioriteiten, en door mensen gemaakte beperkingen, die de Sjabbat tot een zwaar juk hadden gemaakt. Jesjoea verdedigt Zijn discipelen, zegt dat ze onschuldig zijn en laat Zijn gezag gelden als de rechtmatige uitlegger van het gebod.

De conclusie is dat de discipelen van Jesjoea, in tegenstelling tot de beschuldigingen van de Farizeeën, de Sjabbat niet hebben geschonden. Ze overtraden de door de mens gemaakte beperkingen, die door de Farizeeën waren ontwikkeld op basis van hun onjuiste interpretaties van de instructies voor de Sjabbat. Jesjoea verdedigde Zijn discipelen met voorbeelden uit de Schrift om hun onschuld aan te tonen. In plaats van de Sjabbat teniet te doen, bevestigt Jesjoea de universele en permanente geldigheid ervan. Ten slotte verklaart Jesjoea Zijn heerschappij over de Sjabbat. Hij, en niet de Farizeeën, hebben de autoriteit om de ware betekenis van de Sjabbat te interpreteren en hoe die te houden.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website: www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries# \(USA\)](http://www.twitter.com/119Ministries#(USA))

e pray you have been blessed by this teaching. Remember, continue to test everything. Shalom! For more on this and other teachings, please visit us at www.testeverything.net